

Cantabria, baby!

Nem csak azért írom ezt a beszámolót, mivel kötelező, hanem szeretnék vele bátorítani mindenkit, hogy éljen a lehetőséggel és jelentkezzen postgraduate Erasmusra, és remélem az írás végére meggyőzlek benneteket, hogy Santander egy nagyon jó helyszín. Igen, macerás találni egy kórházat, aki fogad, mivel 1)covid 2)nem értik nagyon a postgrad internship koncepcióját. Körülbelül 20 email elküldése után kaptam egy pozitív választ a University of Cantabriától, hogy milyen papírokat küldjek el, és rendben lesz az internship (nyilván a covid oltás volt az egyik, de kellett még a learning agreement, ajánlás a saját egyetemről, EU-s egészségügyi kártya, felelősségbiztosítás, a UC saját dokumentuma valami tutortól, hogy **ő** mindent megfog tenni azért, hogy **nekem** a leghasznosabb legyen a gyakorlat, hát igen, ez egy nagy minőségugrás az itthoni oktatáshoz képest). Az Erasmus koordinátorra egy szavam nem lehet, hamar válaszolt, segítőkész, gördülékeny volt minden.

Mivel megvolt már a rezidens helyem Magyarországon szemészetben, amikor kimentem a kórházi gyakra, szintén szemészetre, úgy álltak hozzám, mint leendő kollégához, volt lehetőségem sokat beteget vizsgálni, mehettem műtőbe, alaposan és sokat magyaráztak. Csomó érdekes esetet láttam (nagyon tanulságosat és látványosat egyaránt), rengeteget tanultam, jó, hogy tudtam gyakorolni a szemfenék vizsgálatot: magabiztosabban kezdtem a rezidensképzésem, teljesen úgy gondolom, enélkül a 3 hónap nélkül (Santander előtt voltam még 1 hónapot Salamancában) sokkal elveszettebb lennék és pánikolnék.

Az első kellemetlen meglepetés akkor ért, amikor kiderült, hogy a szemészet szakrendelés és a szemészeti műtők nem a hipermodern egyetemi kórházban vannak, hanem Liencresben, ami egy kis városka Santanander mellett, kb 20 perc buszútra. Bérlet nincs, hanem lehet venni egy utazós kártyát, fetölteni pénzzel, és akkor lényegesen olcsóbb, 1,06 euró egy út, de sokszor volt, hogy valamelyik rezidens vagy szakorvos bevitt a városba a munkanap végén. A liencresi kórház is modern, jól fel van szerelve, engedték nekem is, hogy használjam az OCT készüléket (szintén hasznos skill, hogy nem a rezidensképzés alatt kell megtanulnom). Egy utolsó éves rezidens vett a szárnyai alá, aki tökéletes beszél angolul (ez a rezidensek nagy részére igaz, de a dokik közül is voltak, akik kapva kaptak az alkalmon, hogy gyakorolhatják velem az angolt), ő ajánlotta, kihez érdemes menni, ha nem tudtam vele lenni az általános ambulancián. Nem volt kötött programom, kb oda mentem, ahova akartam, a szerdai uveitis rendelések voltak az egyik kedvenceim a tanfellel, dr. Canal-lal, látszik, hogy sokat oktat diákokat. Kifejezetten hasznos szakrendelés volt még a szemhéj-orbita consulta, ilyen itthon nem igazán láttam még, sok olyan szemhéjplasztikát is csinálnak, ami itthon már esztétikának számít és csak magánban lehetne látni, plusz a doktornő nagyon jól tanít. Ami meglepett, jó értelemben, hogy az intézetvezető is visz rendelést, simán beáll az általános ambulanciára, vele is voltam pár napot, megerősítette az elképzeléseim, miszerint a spanyolok az egyik legközvetlenebb népség. Az már csak hab a tortán, hogy a liencresi kórházból látszik az óceán, és haza lehet kirándulni a sziklafalak mentén, közben öblök, világítótornyok és szigetecskék vannak az útvonalon.

A szemészeti sürgősségi a Hospital Universitario Marqués de Valdecilla-ban van, mindig egy első éves rezidenssel és egy szakorvossal. Reggel jönnek az előző nap operált szürkehályogosok kontrollra, amit a rezidens néz meg, ez pl egy olyan feladat volt, amit nekem is engedtek, hogy ellenőrizzem őket. Ezen kívül vannak a tényleg sürgős esetek (legkülönbözőbb, retinaleválástól a diplopián át a traumások szem körüli sérüléseig) meg a gyakori szemkörüli gyulladások, amik szintén nagyon jó alkalom a tanulásra. Ezen kívül még hívtak minket konziliumba a koraszülött osztályra ellenőrizni a bábikat, hogy nincs-e ROP-juk, meg küldtek le mindenféle beteget konziba, hogy a potenciálisan nervus opticust/retinát károsító gyógyszer nem okoz-e elváltozást, csekkoljuk, hogy lehet-e folytatni a terápiát.

Szóval elmondhatom, szakmai szempontból 5 csillagos volt a gyakorlat, nem is gondoltam volna, de a UC benne van a top spanyol orvosi egyetem között. Másik meglepetés a város volt. Nem sok mindent tudtam Északról, csak hogy drága (hát igen, tényleg az), hogy híres a gasztronómia (főleg a szomszédos Baszkföldön ettem fantasztikusakat) meg hogy sokat esik (ahhoz képest, hogy azt

vizionáltam, hogy derékig erő esőben fogok gázolni minden nap, még október végén bikiniben lehetett délután a strandon olvasgatni). AZ UC kívül még vagy 5 magánegyetem van a városban, ennek megfelelően nagyon fiatalos a város, és rengeteg Erasmusos diák van, majdnem 150-en voltunk az őszi szemeszterben. Kb egy francia-német-olasz invázió volt, annyira sokan jöttek ezekből az országokból. Rajtam kívül egy magyar srác volt Pécsről, aki közgazdász, de jó ez így, mert könnyen megjegyeztek :)) Az ESN nagyon aktív, minden csütörtökön volt buli a Dr. Jekyllben, pénteken egy másik diszkóban, szerveztek múzeum túrákat, kirándulásokat, tandemet (nyelvi exchange), tradicionális kaja esteket (mondjuk ez elég off a vegetariánusoknak). Santander maga annyira nem látványos[egy tűzben megsemmisült az óváros], és rengeteg dolog sincs turisztikailag, de az elhelyezkedése nagyon szép, 3 oldalról víz veszi körül: óceán, meg egy fjord, nagyon hangulatos az öböl menti sétány, ahogy a túloldalon a hatalmas hegyek magasodnak, van egy királyi rezidencia szép parrkal és aranyos fókákkal, pár múzeum és galéria. Ami miatt Cantabria nagy durranás, az a drámai-sziklás óceánpart, itt van az Altamira barlang (Santillana del Mar nevű kisváros mellett, ami saját jogán is meglátogandó, a legszebb spanyol falvak hivatalos listáján is szerepel) illetve a Picos de Europa hegyvonulat- hegymászóknak kötelező. Nem mehetünk el Comillas mellett se, ami az El Capricho de Gaudí miatt híres- a nagyon kevés katalónián kívüli épülete a mesternek. És persze a helyi sütitket is meg kell kóstolni, ha valaki idelátogat: quesada és sobao.

Busszal/Blablacarral könnyű felfedezni a környéket: nem szabad kihagyni Baszkföldet- San Sebastián nekem az egyik legszebb spanyol város, Bilbao nagyon pezsgő és izgalmas, Pamplona és Olita Navarrában szintén jó hétvégi alternatíva, ha valaki unja Santandert. Nyugatra pedig ott van Asturias Gijonnal és Oviedoval, dínólábnymokkal és a híres ciderrel. Ajánlom még nagyon Burgost, ami mindössze 3 óra Santanderből, 1 napos kirándulásnak szuper, Unesco világörökség katedrálissal, Kolombusz Kristóf házával.

Második kellemetlen meglepetésem az volt, hogy milyen elképesztő nehéz 2 hónapra egy szobát találni, mivel a legtöbb ember nem akarja ilyen rövid időre kiadni, minimum egy szemeszter (ezért is érdemes hosszabb időre menni, nemcsak mert fantasztikus élmény az egész Erasmus hahah), de leginkább academic year-re elérhetőek. Az egyetemnek a kolija felújítás alatt van, emellett van egy Micampus nevű privát campus, de az pofátlanul drága. Az UC üzemeltet egy lakáshirdető oldalt verified apartmentekkel, azt érdemes böngészni, hogy nehogy valakit lehúzzanak kamu lakással.

Lakosa Alina

Ps. Ha valakinek kérdése van, szívesen válaszolok/segítek